

**Skarga wniesiona w dniu 12 kwietnia 2006 r. — Vodafone
Espana i Vodafone Group przeciwko Komisji**

(Sprawa T-109/06)

(2006/C 131/85)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Vodafone Espana, SA (Madryt, Hiszpania) i Vodafone Group plc (Newbury, Zjednoczone Królestwo) [Przedstawiciele: J. Flynn, QC, E. McKnight i K. Fountoukakos-Kyriakakos, Solicitors]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji zawartej w jej piśmie z dnia 30 stycznia 2006 r. adresowanym do hiszpańskiej CMT oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich zawartej w jej piśmie z dnia 30 stycznia 2006 r. adresowanym do hiszpańskiej Comisión del Mercado de Telecomunicaciones (komisji ds. rynku telekomunikacji, zwanej dalej „CMT”), przyjętej na podstawie art. 7 dyrektywy 2002/21/WE w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (zwanej dalej „dyrektywą ramową”) ⁽¹⁾.

Na podstawie zaskarżonej decyzji Komisja zaakceptowała, z końcem pierwszej fazy dochodzenia, o którym mowa w art. 7 dyrektywy ramowej i bez otwierania dodatkowego dwumiesięcznego dochodzenia zgodnie z art. 7 ust. 4 („drugiej fazy”), proponowany środek przekazany do jej wiadomości przez CMT, na podstawie którego CMT tymczasowo postanowiła:

- i) uznać, że Vodafone i dwa inne przedsiębiorstwa (Telefonica i Amena) wspólnie korzystają ze znaczącej pozycji na rynku, utrzymując kolektywną pozycję dominującą w zakresie sprzedaży hurtowej dostępu i inicjowania połączeń w publicznych sieciach telefonii komórkowej w Hiszpanii; oraz
- ii) nałożyć na trzy przedsiębiorstwa obowiązek sprostania rozsądnemu zapotrzebowaniu na dostęp do ich sieci oraz zaoferowania rozsądnych warunków świadczenia usług dostępu.

Skarżące podnoszą, że zaskarżona decyzja narusza art. 7 dyrektywy ramowej, z tego względu, że Komisja powinna była otworzyć drugą fazę dochodzenia, ponieważ

- i) powinna była zdać sobie sprawę, że CMT nie mogła, odwołując się do dowodu i rozumowania zawartego w

proponowanym środku, uzasadnić stwierdzenia dotyczącego wspólnej znaczącej pozycji na rynku;

- ii) powinna była powziąć poważne wątpliwości co do tego, czy CMT prawidłowo zastosowała koncepcję znaczącej pozycji na rynku zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości i Sądu Pierwszej Instancji; oraz
- iii) powinna była powziąć poważne wątpliwości co do tego, czy CMT zebrała i poddała analizie wszelkie istotne dla sprawy dowody.

Ponadto, skarżące utrzymują, że zaskarżona decyzja prowadzi do nierównego traktowania przedsiębiorstw znajdujących się w porównywalnej sytuacji i wprowadza bariery w jednolitym rynku, gdyż nie jest zgodna z innymi decyzjami przyjętymi na podstawie art. 7 dyrektywy ramowej.

Wreszcie, skarżące twierdzą, że nie otwierając drugiej fazy dochodzenia i pozbawiając je możliwości wypowiedzenia się w toku pierwszej fazy dochodzenia Komisji w przedmiocie dodatkowych informacji, które Komisja uzyskała od CMT, Komisja naruszyła ich uprawnienia proceduralne.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz. U. 2002 L 108, str. 33).

**Skarga wniesiona w dniu 7 kwietnia 2006 r. — Inter-IKEA
przeciwko OHIM**

(Sprawa T-112/06)

(2006/C 131/86)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Inter-IKEA Systems BV (Delft, Niderlandy) (Przedstawiciele: adwokaci Jonas Gulliksson i Jens Olsson)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Walter Waibel

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji,
- obciążenie OHIM kosztami niniejszego postępowania oraz postępowania o unieważnienie znaku towarowego przed OHIM